

El Poble Català

Butlletí d'informació, aparegut en la clandestinitat, al servei d'Esquerra Republicana de Catalunya

Director polític :
Andreu CLARET

Director :
Lluís CAPDEVILA

Redactor en cap :
Salvador PERARNAU

UN JOVEN QUE TE DIGNITAT

Es el de Bolivia, que ha trencat les relacions amb el rebel Franco.

A venre, senyors de les democràcies, quan es decidiran a imitar aquest gest tan digne del joven de Bolivia.

En aquest Nadal del 1945, tots els catalans que som a l'exili per amor a la Pàtria i a la Llibertat rendim homenatge a la memòria del nostre primer President Francesc Macià, bandera immortal de rebel·lia i d'esperança pels que pateixen ací i a casa nostra.

EDITORIAL

I A FRANCO QUI L'AMNISTIARA ?

Franco, el general rebel, el felló, el militar traïdor, el complice d'Hitler i Mussolini — complicitat que les democràcies vencedores semblen oblidar deliberadament — ens ha amnistiats, ens ha perdonat els nostres crims. El decret aparegut al « Butlletí Oficial » i signat pel ministre de justícia — car Franco, per a que l'escarri sigui més gran, àdhuc té un ministre de justícia — diu que amnistia « els responsables de delictes de rebel·lió militar contra la seguretat de l'Estat comesos fins al primer d'abril del 1939 » àdhuc si aquests — els delinqüents — « resideixen a l'estranger i es presenten en un termini de sis mesos ».

No sabem si els redactors del decret i els qui l'han aprovat es donen amb massa freqüència a la beguda o bé si es tracta de deficients mentals. El fet és que tot aquell que pensi amb el cap i no amb els peus, comprendreà fàcilment que aquest famós decret no és altra cosa que el comble de l'absurditat o de la inconsciència.

Responsables de delictes de rebel·lió militar contra la seguretat de l'Estat comesos fins al 1er. d'abril del 1939 ? Però, home de déu si, del 14 d'abril del 1931 fins al 1er. d'abril del 1939 l'Estat fou el de la República ! Si els únics responsables de delictes de rebel·lió militar són els que es revoltaren el 18 de juliol del 1936 ! Si els únics responsables de delictes de rebel·lió militar foren Sanjurjo, Mola, Goded i demés morrialla de militars feixistes !

Es que Franco es proposa jugar a futbol amb la lògica ? O bé és que ha decidit, perquè veu que no li queda altra sortida, fer-se passar per foll ?

Als únics a qui no se 'ns pot acusar d'aquest delictes és a nosaltres, republicans espanyols, que forem agredits pels que es revoltaven « manu militari » contra la seguretat d'un Estat legalment constituït que defensàrem — diguem-ho ben alt — heroicament, contra Franco, contra Italia, contra Alemanya i contra la criminal No Intervenció del conservador Chamberlain i el socialista Blum.

Segui com sigui, Franco pot guardar-se aquesta i totes les amnisties. Amb ell, per dignitat, per higiene moral, no hi volem tractes. Amb ell, sols un dia — que no és massa llunyà — hi hauran de tenir tracte el tribunal que el condemnarà i el botxi que l'executarà. Aconsellem a tots els nostres amics, a tots els catalans dignes d'aquest nom, a tots els que viuen amb el cap alt i no volen mordasses, que no acceptin l'amnistia. Per dignitat, per patriotisme, per amor a la llibertat, no podem ni devem acceptar-la. Acceptar-la seria traïr els nostres ideals més cars. Acceptar-la, seria vendre's. Fem-hi veure a Franco que els catalans no es venen !

Es clar que l'exili no és — ni ara — una festa major ; es clar que l'exili es fa llarg. Penseu, però, que qui dia passa anys empeny i que, com la pell de xagri del personatge de Balzac, els dies de Franco s'escursen cada hora. I que el final de les hores del seu imperi de sang i de fang, quan soni la última, l'esperem nosaltres els vençuts d'ahir, els vencedors de demà. I que nosaltres no l'amnistiarem.

Qui és ell per amnistiarnos ? Amb quins drets, amb quins títols pot amnistiarnos ? Amb els mèrits de traïdor al jurament de fidelitat a la República espanyola ; d'haver venut Espanya a Hitler i Mussolini ; d'haver assassinat dones, vells i infants a Badajoz, a Madrid, a Terol, a Saragossa, a Sevilla, a Barcelona ; d'haver bombardejat les ciutats espanyoles amb l'aviació italo-alemana ?

No ; no volem la seva amnistia. Sols volem una cosa : que ens esperi, car no haurà d'esperar gaire.

I nosaltres, que no podem ni volem oblidar el Franco botxi de Catalunya i assassi del President Companys, no amnistiarem !

UN PASTOR QUE TIRA AIGUA AL VI

L'arquebisbe primat Pla i Daniel ha publicat una pastoral. L'arquebisbe Pla i Daniel veient que les coses van per mal camí i que el sol de Franco se'n va a la posta, vol, amb aquesta pastoral, salvar la menjadora i donar lliçons als que tant han sofert. Massa tard per als sacerdots traïdors a Crist que han beneït les armes homicides.

L'arquebisbe Pla i Daniel diu en la seva pastoral coses molt gracioses dictadas segurament per la por que li inspira el demà, un demà molt immediat. L'arquebisbe Pla i Daniel diu en la seva humorística pastoral :

« Que la hora de la paz mundial sea tambien hora de la consolidacion de la paz interna de Espana. La pasada guerra civil y Guazada vino a ser un plebiscito que se hizo a la persecucion religiosa. No se quiera por nadie una innecesaria revision que pudiera llevarnos a una nueva guerra civil, con grandes danos para Espana, con grandes peligros para la paz de las naciones occidentales de Europa.

Muchas cuestiones internas de no pocos Estados se han solucionado por una guerra sin que se intentase una continua revision. Nuestra guerra termino antes de que la guerra mundial hubiese empezado. No tiene, por tanto, la trascendencia que quiere darse a la ayuda recibida de naciones vencidas en la guerra mundial, pues entonces no eran beligerantes y si entonces ayudaron en pequena proporcion a la Espana Nacional, esta recibio tambien igual ayuda de otras naciones que nunca figuraron en el Eje y que eran y son aliadas de las naciones vencedoras. »

De quina perseució religiosa parla l'arquebisbe, si el 19 de juliol fou des dels convents que capellans en complicitat amb militars aliats d'Hitler i Mussolini feren foc contra el poble ?

De manera que la revisió és innecessària i tot ha de seguir com abans, i tantes llàgrimes i tanta sang vessades han de tenir el càstig terrible de « aci no ha passat res » ?

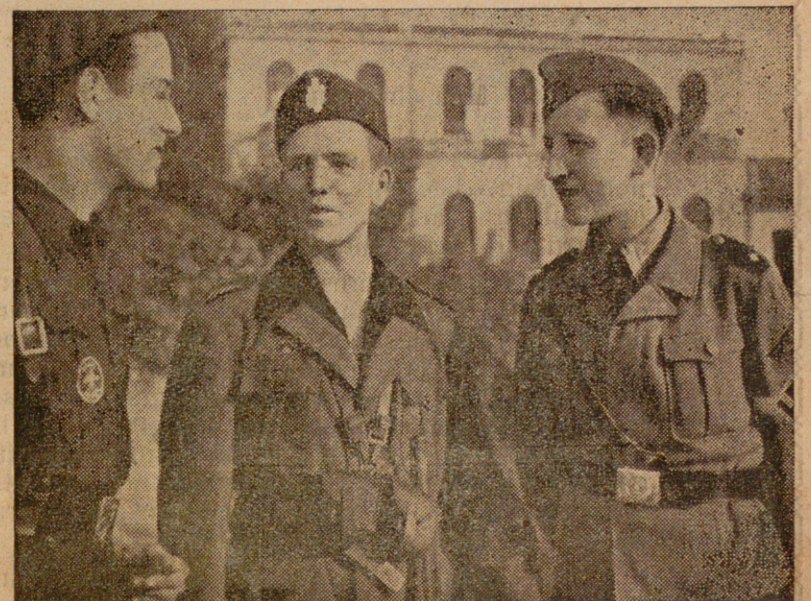
De manera que la salvatge agressió de la bretolada franquista, els assassinats de la plaça de braus de Badajoz, els bombardeigs de Guernica i de Granollers i els fills sense pare, les llars desfetes, les presons plenes de gom a gom i els afusellaments a l'ordre del dia no han estat més que « un plebiscito armado » ?

No us en doneu vergonya, Pla i Daniel, sacerdot traïdor a la doctrina del Crist ? O bé és que de vergonya no en teniu gota ?

De manera que Italia i Alemanya us ajudaren « en pequena proporcion » ? Es que creieu que si hagués estat així ens hauríem vençut ? Es que no sabeu que mentiu cinicament en gosar fer semblant afirmació ?

I no prodrieu llevar-vos la careta i dir francament — car llançar la pedra i amagar la mà no és un procediment digne — quines foren les « otras naciones que nunca figuraron en el Eje y que eran y son aliadas de las naciones vencedoras que ayudaron a l'Espana nacional » ? Un home tan vil com vos, Pla i Daniel, no és estrany que estigui al costat de Franco.

Deu ésser veritat la dita que « Dios los cria y ellos se juntan » Us ho diem en castellà perquè sabem que així us farà més gràcia.

Un soldat alemany i un soldat italià que confraternitzen amb un felangista espanyol.

TARDORAL

Autumne d'or ! Meravella de sagrada lassitud !
resso melangios d'esquella perduda en la quietud !

Immens repos que germina les sembrades terra endins ;
els camps eixamplen la sina peluda dels herbeis fins

i del blat que ja comença trencar la crosta del camp.
Com tomba la pluja densa de fulles sota el brancam !

Diries la mort que juga amb les restes de l'estiu.
El sol fa una pampalluga de ponent com un caliu.

En la calma vespertina el mon pren un to d'aram i s'esten una boirina sobre el gran repos del camp.

El vi novell que xarbota dintre els sellers, germinant, farà rebentar la bota del desig de fer-se sang.

Oh silenci viu que crees les sembrades de demà !
Quina sembrada d'idees que es preparen per brotar !

Que caiguin les fulles mortes !
que se les emporti el vent !
Les branques seran més fortes la primavera vinent.

Les pluges i les boirades i les gelades d'hivern faran créixer les sembrades sota aquest repos etern.

I la idea que germina com germina la llavor, sera encara més divina del repos de la tardor.

Salvador PERARNAU.